

6/1/2017

Συμπαράσταση και αλληλεγγύη στην προσπάθεια του Νίκου Μαζιώτη και της Πόλας Ρούπα να κρατήσουν το παιδί τους σε ένα ζεστό οικογενειακό περιβάλλον

Τα παιδιά δεν φταίνε σίγουρα

Είναι άδικο

Στην οποιαδήποτε ένταση

Σε έναν συζυγικό καυγά

Σε έναν πόλεμο

Αυτά σίγουρα πονούν άδικα

Βλέπεις στα μάτια τους τον πανικό και την πίεση

Είναι που πρέπει να κατανοήσουν και να δεχτούν σε λίγες στιγμές τη βία των ενηλίκων και του αρρωστημένου κόσμου τους

Οι περισσότεροι ενήλικοι τουλάχιστον έχουμε πλέον γνωριστεί με την αλήθεια μέσα σε μεγάλα χρονικά διαστήματα

Λίγο - λίγο

Πρώτα ο γονιός, μετά ο δάσκαλος κι ύστερα ο παπάς, παρέα με το νόμο και ο σχεδόν καθολικά αποδεκτός και βίαια επιβεβλημένος παραλογισμός τους, μας έχουν πονέσει και μειώσει, φοβίσει και θυμώσει πάμπολλες φορές

Η σταδιακή κατανόηση της πραγματικότητας μας έχει προφυλάξει από την τρέλα της άμεσης και πρόωρης συνειδητοποίησης

Αντίθετα, ένα παιδί που εκτίθεται μεμιάς στη σκληρή αυτή αλήθεια κινδυνεύει

Ο κόσμος του παιδιού είναι οι γονείς του και οι οικείοι του

Κάθε απομάκρυνση από αυτή την ασφαλή συναισθηματικά βάση δημιουργεί τρόπο στην παιδική ψυχή και βαθειά αθεράπευτα ψυχικά τραύματα

Δημιουργεί επίσης οργή

Αρχικά στους υπόλοιπους ενηλίκους και αργότερα και στο ίδιο το παιδί

Να μην αναρωτιούνται αργότερα οι θεσμοί για την στάση αντίδρασης, που οι ίδιοι έχουν δημιουργήσει

Η εκβιαστική τακτική της απαγωγής και κράτησης του γιου του Νίκου Μαζιώτη και της Πόλας Ρούπα ξεπερνά κάθε όριο σκληρότητας και απανθρωπιάς

Εδώ δε μιλάμε για το δίκιο ή άδικο του Μαζιώτη ή της Ρούπα

Είτε έχουν δίκιο είτε άδικο στον αγώνα τους, έχουν απόλυτο δίκιο και θεσμικά αναγνωρισμένο δικαίωμα να ορίζουν αυτοί το που θα πάει το παιδί τους

Ας μην ξεχνάμε ότι έχουν ακόμα της επιμέλεια και βεβαίως τη γονική μέριμνα

Ας αφήσει το κράτος και τα φερέφωνα παπαγαλάκια του τις ανοησίες περί υποστήριξης του παιδιού

Ακούγεται τόσο γελοία η υποστήριξη μέσα σε ειδικούς χώρους από ψυχολόγους, τη στιγμή που υπάρχει ο ζεστός οικογενειακός χώρος και η ζεστή αγκαλιά των συγγενών και των φίλων

Ακούγεται τόσο γελοία η δήθεν μέριμνα για την παιδική ψυχή από τους θεσμούς, όταν αυτοί οι ίδιοι έχουν ασελήσει επάνω της με τέτοιο βάνουσο τρόπο

Το παιδί αυτό δεν είναι ορφανό

Έχει οικογένεια

Ακόμα και στην περίπτωση που δεχόμασταν ότι το οικογενειακό περιβάλλον είναι ακατάλληλο, καμία αλλαγή δεν θα έπρεπε να γίνει επάνω στη στιγμή της έντασης

Το παιδί αυτή τη στιγμή έχει ανάγκη από ηρεμία και ασφάλεια

Αυτή την αίσθηση μπορεί να τη βρει μόνο στο οικείο περιβάλλον του, ακόμα και εάν κάποιος το θεωρούν ακατάλληλο

Δε νομίζω ότι κανείς λογικά σκεφτόμενος άνθρωπος δεν θα μπορούσε να αντιμετωπίσει με δυσπιστία την διάγνωση των ειδικών ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών για την καταλληλότητα ή μη του οικογενειακού περιβάλλοντος του παιδιού

Οι «λειτουργοί» αυτοί, μέσα σε τέτοιες πιεστικές συνθήκες, είναι αδύνατο να πουν ελεύθερα τη γνώμη τους

Μα ακόμα και εάν αποδεχόμασταν το λειτουργικό τους ρόλο, αυτός δε θα μπορούσε να υλοποιηθεί με τέτοιους πραξικοπηματικούς τρόπους.

Προβλέπονται από τους ίδιους τους θεσμούς συγκεκριμένες μακροχρόνιες διαδικασίες, μέσα από τις οποίες κρίνεται -υποτίθεται- το τι είναι καλύτερο να γίνει προς το συμφέρον του παιδιού

Πότε πρόφτασε το θηρίο αυτό που λέγεται κράτος να δώσει εντολή κοινωνικής έρευνας;

Πότε πρόφτασε το θηρίο αυτό που λέγεται κράτος να διεξάγει την κοινωνική έρευνα;

Πότε πρόφτασε να ασκήσει αγωγή για να μην έχουν ο Μαζιώτης και η Ρούπα την επιμέλεια του παιδιού τους;

Πότε πρόφτασε να γίνει αυτό το αστικό δικαστήριο;

Φυσικά και ποτέ δεν πρόφτασε

Φυσικά και ποτέ δε θα διεξαχθεί πραγματική έρευνα

Φυσικά και δεν είναι ο στόχος τους η μέριμνα για την ψυχική υγεία του παιδιού

Αυτά ας τα αναμασούν μεταξύ τους τα παπαγαλάκια τους

Η ανομολόγητη, αλλά προφανής αλήθεια είναι ότι ο στόχος τους είναι ο εκβιασμός και η εκδίκηση

Το κάθε λεπτό που περνάει, την κάθε στιγμή που περνάει αυτό το παιδί πληγώνεται
Είναι απολύτως αναγκαίο και απολύτως επείγον, όπου κι αν ανήκει ιδεολογικά ο καθένας μας, ότι κι αν πιστεύει, είτε θεωρεί τον αγώνα του Μαζιώτη και της Ρούπα

δίκαιο, είτε άδικο, να αντιδράσει σε αυτόν τον παραλογισμό της εκμετάλλευσης ενός εξάχρονου παιδιού.

Κι αν εκεί, στους ειδικούς χώρους τους, ο υπεύθυνος ψυχολόγος, ο κοινωνικός λειτουργός, ο ανακριτής και ο εισαγγελέας αδυνατούν να σκεφτούν και να πράξουν ελεύθερα, εμείς οι υπόλοιποι, αν θέλουμε να μπορούμε να κοιτάμε τα μάτια μας στον καθρέφτη, όχι μόνο έχουμε δικαίωμα αλλά και υποχρέωση να κάνουμε χρήση της ελευθερίας μας καταγγέλλοντας το έγκλημα αυτό σε βάρος της παιδικής ψυχής ενός εξάχρονου και θέτοντας τον εαυτό μας συμπαραστάτη και αλληλέγγυο στην λογική, ανθρώπινη και νόμιμη από κάθε άποψη προσπάθεια των γονιών του να κρατήσουν το παιδί τους σε ένα ζεστό οικογενειακό περιβάλλον

Συμπαράσταση και αλληλεγγύη στην προσπάθεια του Νίκου Μαζιώτη και της Πόλας Ρούπα να κρατήσουν το παιδί τους σε ένα ζεστό οικογενειακό περιβάλλον

ΥΓΡ. Στη βέβαιη προσπάθεια απόρριψης των παραπάνω σκέψεων με το εύκολο επιχείρημα ότι «Πως είναι δυνατό να καταγγέλλει έγκλημα κάποιος που έχει διαπράξει κάτι τόσο σοβαρό, που μάλιστα επηρέασε άμεσα την ψυχική ισορροπία των παιδιών του», επιθυμώ να απαντήσω προκαταβολικά. Ακριβώς επειδή έχω δημιουργήσει και δει με τα μάτια μου τον ψυχικό πανικό εκείνων των δύσκολων στιγμών και τα αθεράπευτα τραύματα που φέρουν, είμαι σε θέση να καταλαβαίνω τον κίνδυνο και να προσπαθώ να προωθήσω την αντιμετώπισή του

Καταγγέλλω το κάθε έγκλημα (του εαυτού μου, του κράτους ή οποιουδήποτε άλλου) και την κάθε αδικία απέναντι στα παιδιά, που ποτέ δεν έχουν φταίξει σε τίποτα

Την ώρα αυτή που λείπει από τον εξάχρονο η μαμά του, ας νιώθει τουλάχιστον τη ζεστασιά των οικείων του

Όσο κρατάει αυτή η κατάσταση κράτησής του, ο κίνδυνος μεγαλώνει

Θα τρελαθεί το παιδί βρε άθλιοι

Καταλάβετε το

Γιάννης Κατσιλάμπρος